ప్రేమ్ దాస్

వర్సెస్.

ఆదాయపు పన్ను అధికారి

ఫిబ్రవరి 9, 1999

[జి. బి. పట్టనాయక్ మరియు ఎం. బి. షా, న్యాయమూర్తులు.]

ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961, సెక్షన్లు 276-సి, 277 ఆర్/డబ్ల్యు 132 (4ఎ)- ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన నేరారోపణను రివర్స్ చేసే సాక్ష్యాలను పరిశీలించిన సెషన్స్ కోర్టు, ఆదాయపు తప్పుడు రిటర్నులను దాఖలు చేయడం, ఖాతా పుస్తకాలను నిలిపివేయడం వంటి నేరాలకు అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా ప్రకటించింది – సాక్ష్యాలను తిరిగి పరిశీలించడం మరియు సెక్షన్ 132 (4ఎ) కింద ఊహను వర్తింపజేయడం ద్వారా హైకోర్టు సెషన్స్ కోర్టు తీర్పును రివర్స్ చేసింది – స్థాపించబడని నేరాల అంశాలు; సెక్షన్ 132(4ఎ) కింద ఊహాగానాలు వర్తించవు.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1961, సెక్షన్ 271(1)(సి) ఆర్/డబ్ల్యు 279(1ఎ)- ఆదాయపు పన్ను అధికారి తప్పుడు రిటర్నులు దాఖలు చేయడం, ఖాతా పుస్తకాలను నిలిపివేయడం వంటి నేరాలకు పాల్పడిన అప్పీలుదారు – ఆదాయపు పన్ను అధికారి జరిమానా విధించడం – అప్పిలేట్ అథారిటీ ఆదాయాన్ని దాచిపెట్టలేదని, కేవలం అంచనాల్లో వ్యత్యాసం ఉందని, జరిమానా తగ్గింపు మాత్రమే ఉందని కనుగొంది – జరిమానా తగ్గింపు ప్రభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా నిర్దోషిగా ప్రకటించడాన్ని హైకోర్టు రివర్స్ చేసింది – నిర్దోషిగా ప్రకటించడంలో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసం కాదు; సెక్షన్ 279(1ఎ) శాసనాల రూపకల్పన వెనుక ఉన్న శాసన ఉద్దేశాన్ని గమనించి ఉండాలి – శాసనాల యొక్క వివరణ.

1980-81 మదింపు సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను రిటర్నులను తప్పుగా వెరిఫికేషన్ చేశారన్న ఫిర్యాదుపై ఫరీదాబాద్ చీఫ్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 ('చట్టం') లోని సెక్షన్ 276-సి కింద అప్పీలుదారును దోషిగా నిర్ధారించి, ఆరు నెలల జైలు శిక్ష, మరియు రూ.1,000 జరిమానా విధించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 277 కింద దోషిగా తేలడంతో పాటు ఆరు నెలల కఠినమైన జైలు శిక్ష విధించి, శిక్షలను ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని

ఆదేశించింది. సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించిన సెషన్స్ జడ్జి ఆరోపణలు అస్పష్టంగా ఉండటమే కాకుండా అప్పీలుదారు నేరపూరిత ఉద్దేశాన్ని అంచనా వేయడానికి సాక్ష్యాలు సరిపోవని తేల్చారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి విధించిన జరిమానాను అప్పీలుదారు అప్పీలులో కొట్టివేసిన విషయాన్ని సెషన్స్ జడ్జి పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. దీంతో సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలును అనుమతించి అప్పీలుదారును నిర్దోషిగా ప్రకటించారు.

డిపార్ట్ మెంట్ అప్పీలును అనుమతించిన హైకోర్టు ఆదాయపు పన్ను అధికారి సాక్ష్యాలను పునఃపరిశీలించి, చట్టంలోని సెక్షన్ 132 (4ఎ) కింద సృజనాత్మకతను వర్తింపజేసి, సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషి ఉత్తర్వులను కొట్టివేసింది.

అప్పీలును అనుమతించిన ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.1. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 276-సి మరియు 277 కింద నేరాలకు సంబంధించిన అంశాలు ప్రాసిక్యూషన్ ద్వారా సహేతుకమైన సందేహాలకు తావులేకుండా నిరూపించబడలేదు, అందువల్ల, అప్పీలుదారుని పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ల కింద నేరాలకు శిక్షించలేము. [514-ఇ]

1.2. సెషన్స్ జడ్జి ప్రతిపాదించిన కారణాలను హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు మరియు రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలపై సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును రివర్స్ చేయకుండా నిర్దోషిత్వ ఉత్తర్వులను రివర్స్ చేయడంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 132 (4-ఎ) నుండి ఉత్పన్నమైన నిర్వహణపై మాత్రమే ఆధారపడింది. (512-సి-డి)

1.3. సెక్షన్ 132(4-ఎ)లో సెక్షన్ 276-సి, 277 ప్రకారం నేరాలకు సంబంధించిన అంశాలను నిర్ధారించే అంశాలేవీ లేవు.

2. చట్టంలోని సెక్షన్ 279(1ఎ) ప్రకారం ఉన్న చట్టపరమైన ఉద్దేశాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని హైకోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించడం సమంజసం కాదు. పెనాల్టీ విధిస్తూ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను ట్రిబ్యునల్ పూర్తిగా కొట్టివేసిందన్న విషయాన్ని హైకోర్టు విస్మరించి ఉండకపోవచ్చు. తప్పు రిటర్న్ దాఖలు చేయడం, రిటర్న్ కు మద్దతుగా దాఖలు చేసిన

ప్రకటనలను తప్పుగా ధృవీకరించడం వంటి నేరారోపణలకు సంబంధించి సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషి ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందా లేదా అనే ప్రశ్నను పరిశీలిస్తున్నప్పుడు, ట్రిబ్యునల్ జరిమానా విధించే ఉత్తర్వును పూర్తిగా పక్కనపెట్టిందని హైకోర్టు దృష్టిని కోల్పోయే అవకాశం లేదు. (514-జి-హెచ్; 515-ఎ)

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీలు నెం 518/1992.

సీఆర్ఎల్.ఏ.నెం.99 డీబీఏ 1989 లో పంజాబ్ మరియు హరియాణా హైకోర్టు 23.3.92న వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ఉద్భవించినది.

అప్పీలుదారుల తరపున వి.శేఖర్.

ప్రతివాదుల తరపున కె.ఎన్. శుకా, రాజీవ్ నందా, బి.కె. ప్రసాద్ మరియు పి. పర్మేశ్వరన్.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు వెలువరించినవారు

పట్టనాయక్, న్యాయమూర్తి: 1980-81 మదింపు సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను రిటర్నులను తప్పుగా వెరిఫికేషన్ చేశారన్న ఫిర్యాదుపై ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 276 సి కింద అప్పీలుదారును దోషిగా నిర్ధారించారు. అతని ఈ నేరా పణకు, ఫరీదాబాద్ ప్రముఖ చీఫ్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ అతనికి ఆరు నెలల జైలు శిక్షతో పాటు రూ.1000 జరిమానా విధిస్తూ తీర్పునిచ్చారు, డిఫాల్ట్ అయితే, మూడు నెలల పాటు జైలు శిక్ష అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 277 కింద దోషిగా తేలడంతో పాటు ఆరు నెలల పాటు కఠిన జైలు శిక్ష విధించినప్పటికీ విధించిన శిక్షలు ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని ఆదేశించింది. అప్పీలుదారు సెషన్స్ జడ్జికి అప్పీలు చేయడానికి మొగ్గు చూపారు, అతను 1988 అక్టోబర్ 7 న ఇచ్చిన తీర్పు ద్వారా నిందితుడు-అప్పీలుదారుడు అనుమానాల ప్రయోజనం పొందడానికి అర్హుడని నిర్ధారణకు వచ్చాడు మరియు తదనుగుణంగా అతను అతనిపై మోపిన అభియోగాల నుండి నిర్దోషిగా ప్రకటించాడు. సెషన్స్ జడ్జి, మరియు హైకోర్టు నిర్దోషులుగా ఇచ్చిన తీర్పును సవాలు చేస్తూ డిపార్ట్ మెంట్ హైకోర్టును ఆశ్రయించి, అప్పీలును అనుమతించి, సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన నిర్దోషుల తీర్పును కొట్టివేసి, చీఫ్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ ఆమోదించిన అప్పీలుదారు

యొక్క నేరారోపణ మరియు శిక్షను ధృవీకరించింది. ఈ ఆరోపణలకు మద్దతుగా ప్రాసిక్యూషన్ నేతృత్వంలోని అభియోగాలు, సాక్ష్యాలను విశ్లేషించిన సెషన్స్ జడ్జి, నిందితుడు తన రవాణా వ్యాపారం నుండి తప్పుడు ఆదాయ రిటర్నులను దాఖలు చేశాడని మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 132 కింద చేసిన తనిఖీ సమయంలో స్వాధీనం చేసుకున్న ఖాతా పుస్తకాలను ఉద్దేశపూర్వకంగా దాచిపెట్టాడని మరియు రిటర్న్ కు మద్దతుగా దాఖలు చేసిన వాంగ్మూలాలను తప్పుగా ధృవీకరించాడని నిర్ధారణకు వచ్చారు. అయితే, అభియోగాలు అస్పష్టంగా ఉండటమే కాకుండా, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలు కూడా నిందితుడి నేర ఉద్దేశాన్ని అంచనా వేయడానికి పూర్తిగా సరిపోవని, మొత్తం ప్రాసిక్యూషన్ కేసును స్థాపించడానికి ప్రయత్నించిన ఖాతా పుస్తకాల్లోని నమోదుల గుర్తింపు, వాస్తవికత లేదా అసత్యాన్ని గుర్తించడానికి రికార్డులో ఏమీ లేదని సెషన్స్ జడ్జి పేర్కొన్నారు. మదింపు ప్రక్రియలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి రూపొందించిన అభిప్రాయానికి మద్దతు ఇవ్వడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ఎటువంటి ఆధారాలను పరిశీలించలేదని సెషన్స్ జడ్జి నిర్ధారణకు వచ్చారు. సంబంధిత మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి నిందితుడు-మదింపుదారు దాఖలు చేసిన అప్పీలును చండీగఢ్ లోని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్) 12.3.1987 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా పాక్షికంగా అనుమతించారని, ఆదాయపు పన్ను అధికారి అంచనా వేసిన ఆదాయం సహేతుకమైన డేటా ఆధారంగా లేదని సంబంధిత అప్పిలేట్ అథారిటీ నమోదు చేసిందని సెషన్స్ జడ్జి పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను అధికారి అంచనా వేసిన 10 శాతానికి బదులుగా అన్ని మదింపు సంవత్సరాలకు 8 శాతం చొప్పున కమీషన్ ను రూపొందించాలని ఆదేశాలు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు అప్పీలేట్ అథారిటీ యొక్క అటువంటి ఉత్తర్వుల కారణంగా, మదింపుదారుని పన్ను బాధ్యత గణనీయంగా తగ్గింది మరియు ఇది మదింపుదారుపై ఎటువంటి క్రిమినల్ బాధ్యతను బిగించలేమని నిరూపిస్తుంది. ఈ ఫలితాలతో సెషన్స్ జడ్జి సహేతుకమైన రీతిలో నిందితుడికి నేరాన్ని తీసుకురావడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైందని నిర్ధారణకు వచ్చారు. ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి PW3 సాక్ష్యాలను పునఃసమీక్షించి, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 132(4ఎ) కింద లభించిన అంచనాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు ప్రాసిక్యూషన్ కేసు సహేతుకమైన సందేహాలకు తావులేకుండా రుజువు కాలేదని సెషన్స్ జడ్జి తేల్చి చెప్పడంతో నిర్దోషిగా విడుదల ఉత్తర్వులను కొట్టివేసింది.

అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సాల్వే వాదనలు వినిపిస్తూ నిర్దోషులకు వ్యతిరేకంగా దాఖలైన అప్పీలుపై విచారణ జరిపేటప్పుడు హైకోర్టు అధికారాలు శిక్షకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు చేసినంత విస్తృతంగా, సమగ్రంగా ఉన్నప్పటికీ, నిర్దోషిగా ప్రకటించిన న్యాయమూర్తి తీసుకున్న అభిప్రాయం స్పష్టంగా అసమంజసంగా ఉందని సంతృప్తి చెందిన తరువాత, నిర్దోషిత్వ ఉత్తర్వులకు ఏ కారణాలపై ఆధారపడి ఉందో హైకోర్టు పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉందని, మరియు నిర్దోషుల ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసమని వాదించారు. సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమైతే, ఒకటి నిర్దోషుల ఉత్తర్వుకు మద్దతు ఇవ్వడం, మరొకటి శిక్షను సూచించడం, ట్రయల్ కోర్టుగా కూర్చొని మరో అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్నంత మాత్రాన హైకోర్టు నిర్దోషిత్వ ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసం కాదని సాల్వే అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ కేసులో, నిందితులు–అప్పీలుదారును నిర్దోషిగా విడుదల చేయడంలో సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన కారణాలను హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడమే కాకుండా, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 132(4ఎ) నుండి ఉత్పన్నమైన ఊహను ప్రస్తావిస్తూ నిర్దోషుల ఉత్తర్వులను కూడా హైకోర్టు తిప్పికొట్టింది మరియు ఈ దృష్ట్యా, సెషన్స్ జడ్జి ఆమోదించిన నిర్దోషుల ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడంలో హైకోర్టు తీవ్రమైన తప్పిదం చేసిందని నిర్ధారణకు రాలేము. మదింపులో చేసిన చేర్పులు పూర్తిగా మదింపుదారుడు చేసిన అంచనా, డిపార్ట్ మెంట్ చేసిన అంచనాపై అభిప్రాయ భేదాల ఆధారంగానే జరిగాయని, అందువల్ల ఆదాయాన్ని దాచిపెట్టడం లేదా తప్పుడు ఆదాయ వివరాలను సమర్పించిన దాఖలాలు లేవని సాల్వే వాదించారు. నిర్దోషులుగా విడుదల చేసిన ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడంలో హైకోర్టు తీవ్ర తప్పిదం చేసింది. ఈ క్రమంలోనే ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 279(1ఏ)లో పొందుపరిచిన శాసనపరమైన ఆదేశాన్ని సాల్వే కోర్టు దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. 1997 ఆగస్టు 28 నాటి ఈ కోర్టు యొక్క మునుపటి ఉత్తర్వును కూడా ఆయన మాకు ఎత్తి చూపారు, దీని కింద అప్పీలుదారుపై ప్రారంభించిన ప్రాసిక్యూషన్ మరియు అతని నేరారోపణకు దారితీసినది అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా జరిమానా చర్యలు ముగిసినప్పుడు స్వతంత్రంగా కొనసాగించగలదా అని చెప్పమని ఈ కోర్టు ఆదాయపు పన్ను అధికారిని కోరింది, అయితే ఆ ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుండి ఎటువంటి ప్రతిస్పందన లేదు.

మరోవైపు ప్రతివాది తరఫున సీనియర్ న్యాయవాది శుక్లా వాదనలు వినిపిస్తూ, క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద జరిమానాల విచారణ నుంచి పూర్తిగా స్వతంత్రంగా ఉంటుందని, అందువల్ల జరిమానాల విచారణ లో అప్పీలేట్ అథారిటీ లేదా ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న అంశాల ఆధారంగా క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్ లో దోషిత్వంలో జోక్యం చేసుకోలేమని వాదించారు. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 279 (1ఎ) గురించి మరియు పెండింగ్ ప్రాసిక్యూషన్ పై దాని ప్రభావాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, కమిషనర్ లేదా చీఫ్ కమిషనర్ జరిమానాను తగ్గించలేదు లేదా మాఫీ చేయలేదు కాబట్టి ఈ నిబంధన వర్తించదని, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మాత్రమే జరిమానాను రద్దు చేసిందని మరియు లిఖితపూర్వక సమాచారం ద్వారా మాత్రమే జరిమానాను రద్దు చేసిందని శుక్లా వాదించారు. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ జరిమానాను రద్దు చేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా ఐటీ చట్టంలోని సెక్షన్ 256(1) కింద రిఫరెన్స్ కోసం దరఖాస్తు దాఖలు చేశామని, ఇంకా ట్రిబ్యునల్ ముందు పెండింగ్ లో ఉందని శుక్లా కోర్టుకు తెలిపారు.

బార్ వద్ద ప్రత్యర్థుల వాదనల దృష్ట్యా, హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నిర్దోషి ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడానికి నిర్ణయించిన ప్రమాణాలకు అనుగుణంగా ఉంటుందా అనేది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన మొదటి ప్రశ్న. నిర్దోషుల తీర్పుపై అప్పీలును విచారించే న్యాయస్థానానికి లభించే అధికారాలు శిక్షా ఉత్తర్వులపై అప్పీలును విచారించే కోర్టుకు లభించే అధికారాలతో సమానంగా ఉంటాయనే వాదనతో ఎటువంటి వివాదం లేదు. అయితే అదే సమయంలో సాక్ష్యాధారాలపై భిన్న అభిప్రాయాలు తలెత్తే అవకాశం ఉన్నందున నిర్దోషులుగా విడుదల చేసే ఉత్తర్వుల్లో కోర్టు జోక్యం చేసుకోదని, సాక్ష్యాలపై ట్రయల్ కోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం సరికాదని కోర్టు భావిస్తోంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, నిర్దోషిగా ప్రకటించినప్పుడు ట్రయల్ జడ్జి తీసుకున్న అభిప్రాయం రికార్డులో ఉన్న విషయాలపై సహేతుకమైన వ్యక్తి అభిప్రాయం కాదని కోర్టు నిర్ధారణకు రావాలి. నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ ఏ ప్రాతిపదికన తీర్పు వెలువరించాలో అప్పీల్ కోర్టు పరిశీలించి నిర్దోషిగా ప్రకటించిన న్యాయమూర్తి అభిప్రాయం స్పష్టంగా సహేతుకం కాదనే నిర్ధారణకు రావాలి. నిర్దోషుల ఉత్తర్వును నమోదు చేసేటప్పుడు కింది కోర్టులు చేసిన సాక్ష్యాల మూల్యాంకనం ఎటువంటి చట్టవిరుద్ధం లేదా స్పష్టమైన తప్పిదం కాకపోతే, నిర్దోషులుగా ప్రకటిస్తూ ఆ ఉత్తర్వు ఏ ప్రాతిపదికన ఆధారపడి ఉంటుందో, అప్పుడు నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ ఇచ్చిన

ఉత్తర్వులకు హైకోర్టు ఆటంకం కలిగించరాదని కూడా ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. పైన పేర్కొన్న సూత్రాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును, అప్పీలేట్ తీర్పులోని 9, 10, 11 పేరాల్లో ప్రతిబింబించినట్లుగా, ఆ సెషన్స్ జడ్జి నిర్దోషిగా తీర్పును ఏ ప్రాతిపదికన నమోదు చేశారో పరిశీలిస్తే, మరియు సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పులో జోక్యం చేసుకుంటూ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసేటప్పుడు సెషన్స్ జడ్జి చెప్పిన కారణాలు, కారణాలను హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదని, కేవలం ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 132(4ఏ) ప్రకారం తలెత్తిన ఊహాగానాలపై ఆధారపడిందని నిర్ధారణకు రావడానికి మాకు ఎలాంటి సంకోచం లేదు, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలపై సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును తిప్పికొట్టకుండా నిర్దోషిగా విడుదల చేస్తూ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసింది. ప్రాసిక్యూషన్ నేతృత్వంలోని సాక్ష్యాలను ప్రశంసించి, 12.3.87 నాటి ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) అప్పీలేట్ ఉత్తర్వులను పరిశీలించిన తరువాత సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును హైకోర్టు తగిన విధంగా పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు మరియు హైకోర్టు చట్టంలోని సెక్షన్ 132 (4 ఎ) నుండి ఉత్పన్నమైన చట్టబద్ధమైన అంచనా ప్రకారం వెళ్ళింది. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 276 సి యొక్క నిబంధనలను ఆకర్షించడానికి, ఈ చట్టం కింద విధించదగిన లేదా విధించదగిన ఏదైనా పన్ను, జరిమానా లేదా వడ్డీని తప్పించుకోవడానికి నిందితుడు ఉద్దేశపూర్వకంగా నా పద్ధతిలో ప్రయత్నించాడని ప్రాసిక్యూషన్ రుజువు చేయాలి.

సెక్షన్ 277 యొక్క నిబంధనలను ఆకర్షించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ఈ చట్టం కింద ఏదైనా ధృవీకరణలో నిందితుడు ఒక ప్రకటన చేశాడని రుజువు చేయాల్సి ఉంటుంది, అది అతనికి తెలుసు లేదా అబద్ధమని నమ్ముతుంది లేదా నిజమని నమ్మదు. సెక్షన్ 276 సి మరియు 277 యొక్క సంబంధిత భాగాన్ని ఇష్యూలోని పాయింట్ గురించి మరింత మెరుగ్గా అర్థం చేసుకోవడం కొరకు ఇక్కడ పొందుపరచడం జరిగింది:

> "276 సి. (1) ఒక వ్యక్తి ఈ చట్టం కింద విధించదగిన లేదా విధించదగిన ఏదైనా పన్ను, జరిమానా లేదా వడ్డీని తప్పించుకోవడానికి ఉద్దేశపూర్వకంగా ప్రయత్నిస్తే, ఈ చట్టంలోని ఏదైనా ఇతర నిబంధన కింద అతనిపై విధించగల ఎటువంటి జరిమానాకు పక్షపాతం లేకుండా, అతను శిక్షించబడతాడు...... "

"277. ఒక వ్యక్తి ఈ చట్టం కింద లేదా అక్కడ చేసిన ఏదైనా నియమం కింద ఏదైనా ధృవీకరణలో ఒక ప్రకటన చేస్తే, లేదా తప్పుడు, మరియు అతనికి తెలిసిన లేదా అబద్ధమని నమ్మే లేదా నిజమని నమ్మని ఖాతా లేదా ప్రకటనను అందిస్తే, అతను శిక్షించబడతాడు..... "

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 132 సెర్చ్ అండ్ సీజ్ గురించి వివరిస్తుంది మరియు దాని యొక్క సబ్ సెక్షన్ (4) (ఎ) ప్రకారం ఏదైనా ఖాతా పుస్తకాలు, ఇతర పత్రాలు, డబ్బు, బంగారం, ఆభరణాలు లేదా ఇతర విలువైన వస్తువులు లేదా వస్తువులు శోధన సమయంలో ఏ వ్యక్తి వద్ద లేదా నియంత్రణలో ఉన్నట్లు కనుగొనబడితే, అప్పుడు అటువంటి ఖాతా పుస్తకాలు లేదా ఇతర డాక్యుమెంట్లు అటువంటి వ్యక్తికి చెందినవని మరియు అటువంటి ఖాతా పుస్తకాలలోని విషయాలు నిజమేనని మరియు ఏదైనా నిర్దిష్ట వ్యక్తి యొక్క చేతివ్రాతలో ఉన్నాయని చెప్పబడే ఖాతా పుస్తకాలు మరియు ఇతర డాక్యుమెంట్ల యొక్క సంతకం మరియు ఇతర భాగాలు ఆ వ్యక్తి చేతివ్రాతలో ఉన్నాయని భావించవచ్చు. పైన పేర్కొన్న నిబంధనను ఈ క్రింది విధంగా సంక్షిప్తీకరించబడింది:-

"132(4)(ఎ) ఏదైనా ఖాతా పుస్తకాలు, ఇతర పత్రాలు, డబ్బు, బంగారం, ఆభరణాలు లేదా ఇతర విలువైన వస్తువు లేదా వస్తువు శోధన సమయంలో ఏ వ్యక్తి వద్ద లేదా నియంత్రణలో ఉన్నట్లయితే, దానిని భావించవచ్చు –

(i) అటువంటి ఖాతా పుస్తకాలు, ఇతర పత్రాలు, డబ్బు, బంగారం, ఆభరణాలు లేదా ఇతర విలువైన వస్తువు లేదా వస్తువు అటువంటి వ్యక్తికి చెందినవి లేదా చెందినవి;

(ii) అటువంటి ఖాతా పుస్తకాలు మరియు ఇతర పత్రాలలోని విషయాలు సత్యమని; మరియు

(iii) ఏదైనా నిర్దిష్ట వ్యక్తి చేతిరాతలో ఉన్నట్లుగా భావించబడే లేదా సహేతుకంగా సంతకం చేయబడినట్లుగా భావించబడే ఖాతా పుస్తకాలు మరియు ఇతర డాక్యుమెంట్ల యొక్క సంతకం మరియు ప్రతి ఇతర భాగం, లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట వ్యక్తి చేతివ్రాతలో ఉండటం, మరియు స్టాంప్ చేయబడిన, అమలు చేయబడిన లేదా ధృవీకరించబడిన

ఒక పత్రం విషయంలో, అది అలా అమలు చేయబడిందని లేదా ధృవీకరించబడిందని భావించే వ్యక్తి చేత సరిగ్గా ముద్రించబడి అమలు చేయబడింది లేదా ధృవీకరించబడింది."

సెక్షన్ 132(4)(ఏ) కింద 276 సి, 277 సెక్షన్ల కింద ఉన్న నేరానికి సంబంధించిన అంశాలను హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం ఎలా నిర్ధారిస్తారో అర్థం కావడం లేదు.

సెక్షన్ 276 సి కింద ఈ చట్టం కింద విధించదగిన లేదా అమలు చేయలేని ఏదైనా పన్ను, జరిమానా లేదా వడ్డీని తప్పించుకోవడానికి ఉద్దేశపూర్వకంగా ప్రయత్నించడం నిందితుల వైపు నుండి సానుకూల చర్య, ఇది నిందితులపై అభియోగాన్ని తిరిగి తీసుకురావడానికి రుజువు చేయాల్సిన అవసరం ఉంది. అదే విధంగా, ఈ చట్టం కింద ఏదైనా వెరిఫికేషన్లో ఒక వ్యక్తి చేసిన ప్రకటనను తప్పు అని తెలిసినా లేదా నమ్మినా లేదా నిజమని నమ్మకపోయినా సెక్షన్ 277 ప్రకారం నేరంగా పరిగణించబడుతుంది. కాబట్టి సెక్షన్ 277లోని నిబంధనలను అమలు చేయడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ద్వారా అవసరమైన సాక్ష్యాధారాలను ఏర్పాటు చేయాల్సి ఉంటుంది. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 276 సి, 277 కింద పైన పేర్కొన్న రెండు క్రిమినల్ నేరాల అంశాలను నిర్ధారించే సెక్షన్ 132 (4) (ఎ)లో మనకు ఏమీ కనిపించదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 271(1)(సి) కింద విధించిన జరిమానాపై జోక్యం చేసుకున్న ట్రిబ్యునల్ మదింపుదారుడు దాచిపెట్టే చర్య లేదని, అంచనా ఆధారంగా ఆదాయాన్ని తిరిగి ఇచ్చేశాడని సానుకూల నిర్ధారణకు రావడం ఈ సమయంలో గమనించవచ్చు. ఇది పూర్తిగా అంచనాలపై అభిప్రాయ భేదాలకు సంబంధించిన కేసు అని, ఆదాయాన్ని దాచిపెట్టడం లేదా ఆదాయానికి సంబంధించిన తప్పుడు వివరాలను సమర్పించిన కేసు కాదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది.

పైన పేర్కొన్న ఆవరణలో, సెషన్స్ జడ్జి విస్తృతమైన మరియు మంచి హేతుబద్ధమైన తీర్పు ద్వారా నిర్దోషిగా ఇచ్చిన ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడంలో హైకోర్టు పూర్తిగా పొరపాటు చేసింది. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్లు 276 సి మరియు 277 కింద నేరానికి సంబంధించిన అంశాలను ప్రాసిక్యూషన్ సహేతుకమైన సందేహాలకు తావులేకుండా నిరూపించలేదని, అందువల్ల, ఈ సెక్షన్ల కింద పిటిషనర్ ను నేరానికి దోషిగా నిర్ధారించలేమని నిర్ధారణకు రావడానికి మాకు ఎటువంటి సంకోచం లేదు.

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 279 (1ఏ) లోని శాసనపరమైన ఆదేశాన్ని హైకోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వులో పరిగణనలోకి తీసుకోలేదన్న సాల్వే వాదనకు తగిన బలం ఉంది. సెక్షన్ 273ఎ కింద విధించిన జరిమానాను తగ్గించలేదు లేదా మాఫీ చేయలేదు కాబట్టి ఈ నిబంధన వర్తించదని శుక్లా సూచించారు. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్) జరిమానాను తగ్గించారని తెలిసినప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 279 (1ఎ) లోని నిబంధనలను పైన పేర్కొన్న అక్షర వివరణతో మేము ఏకీభవించము. అంతేకాకుండా ట్రిబ్యునల్ ఈ ఉత్తర్వులను పూర్తిగా కొట్టివేసింది, సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషిత్వ ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకోవాలా వద్దా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు జరిమానా విధించడాన్ని విస్మరించలేదు, ముఖ్యంగా తప్పుడు రిటర్నులు దాఖలు చేయడం మరియు రిటర్న్ కు మద్దతుగా దాఖలు చేసిన వాంగ్మూలాలను తప్పుగా ధృవీకరించడం వంటి అభియోగాలకు సంబంధించినప్పుడు, ఫలితంగా పెనాల్టీ ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభమవుతాయి. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 279(1ఏ) కింద పొందుపరిచిన శాసన ఉద్దేశాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుని, హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాలను తారుమారు చేయకపోవడం, సెషన్స్ జడ్జి నిర్దోషిగా ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుని హైకోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసం కాదనే నిర్ధారణకు రావడానికి మాకు ఎలాంటి సంకోచం లేదు.

ఈ పరిస్థితుల్లో హైకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశాలను కొట్టివేసి, అప్పీలుదారుపై మోపిన అభియోగాలను నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తున్నాము. సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషి ఉత్తర్వు ధృవీకరించబడింది మరియు ఈ క్రిమినల్ అప్పీల్ అనుమతించబడింది. అప్పీలుదారు సమర్పించిన బెయిల్ బాండ్ రద్దు చేయబడింది.

అప్పీలు అనుమతించబడినది.